

V. Plenarforsamlingen.

11. Beretning fra Den internationale Domstol (punkt 14).
12. Beretning fra Den internationale Atomenergiorganisation (punkt 15).
13. Valg af 5 ikke-faste medlemmer til Sikkerhedsrådet (punkt 17).
14. Valg af 9 medlemmer til Det økonomiske og sociale Råd (punkt 17).
15. Valg af 15 medlemmer til Det industrielle Udviklingsråd (punkt 18).
16. Valg af FNs højkommisær for flygtninge (punkt 19).
17. Optagelse af nye medlemmer i FN (punkt 20).
18. 4. internationale konference om fredelig udnyttelse af atomenergi: Beretning fra generalsekretæren (punkt 21).
19. Installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning: Beretning fra generalsekretæren (punkt 22).
20. Situationen i Det mellemste Østen (punkt 95).
21. Gennemførelse af deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger: Beretning fra det særlige udvalg vedrørende situationen med hensyn til gennemførelse af deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger (punkt 23).
22. Namibia-spørgsmålet (punkt 64):
  - a) Beretning fra det særlige udvalg om situationen vedrørende gennemførelse af deklARATIONEN om tilståelse af uafhængighed til kolonier og kolonibefolkninger.
  - b) Beretning fra FNs råd for Namibia.
  - c) Udnævnelse af FNs kommissær for Namibia.
23. Genoprettelse af Den kinesiske Folkerepubliks lovmæssige rettigheder inden for De forenede Nationer (punkt 93).
24. FNs konference for handel og Udvikling (punkt 34).
  - a) Beretning fra konferencens 2. samling.
25. Beskyttelse af de menneskelige omgivelser (punkt 91).
26. Højtideligholdelse af De forenede Nationers 25-års jubilæum (punkt 97).

93 Udvalgenes betænkninger m. m.

Prøvelse af fuldmagter for repræsentanter til 23. Generalforsamling.

(Dagsordenens punkt 3).

I. Nedsættelse af udvalget til prøvelse af fuldmagter.

Udvalget til prøvelse af fuldmagter nedsattes den 24. september 1968 og fik følgende sammensætning: Brasilien, Costa Rica, Liberia, Mongoliet, New Zealand, Tanzania, USA, Sovjetunionen og Østrig.

Udvalget samledes til møde den 19. december 1968 og valgte enstemmigt ambassadør Heinrich Haymerle (Østrig) til formand.

II. Udvalgets beretning.

Sovjetunionen fremlagde et resolutionsudkast, hvorefter fuldmagterne for „de personer, der kalder sig repræsentanter for Republikken Kina“, blev erklæret ugyldige. Forslaget blev støttet af Mongoliet og Tanzania.

Repræsentanterne for Costa Rica, New Zealand og USA fremhævede, at Generalforsamlingen allerede havde taget stilling til substansspørgsmålet om, hvem der var Kinas lovlige repræsentant i FN, og det ville derfor være ukorrekt på ny at rejse dette spørgsmål. Fuldmagtsudvalget havde, jfr. forretningsordenen, alene til opgave at afgøre, om fuldmagterne var udstedt enten af statsoverhovedet eller udenrigsministeren for de respektive lande. Ifølge generalsekretærens rapport var Republikken Kinas fuldmagter udstedt i overensstemmelse med forretningsordenen, og der bestod således intet legalt grundlag for at drage deres gyldighed i tvivl. Disse lande ville derfor stemme imod det sovjetiske forslag.

Ved afstemningen forkastedes det sovjetiske forslag med 3 stemmer for (Sovjetunionen, Mongoliet og Tanzania) og 5 imod, medens 1 afstod (Østrig).

Tanzanias repræsentant stillede forslag om ikke at anerkende fuldmagterne for den sydafrikanske regerings repræsentanter henset til, at det drejede sig om et mindretalsregime, som handlede i modstrid med FNs resolutioner, og som i øvrigt fordømtes af hovedparten af medlemskabet. Sovjetunionen udtalte sig til støtte herfor. USA, Costa Rica og New Zealand fremhævede, at det ikke var udvalgets opgave at tage